

sygn akt I C 109/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Wioletta Sychniak

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P.:

a. kwotę 6045 (sześć tysięcy czterdzieści pięć) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 marca 2019 roku do dnia zapłaty,

b. kwotę 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 stycznia 2020 roku do dnia zapłaty,

c. kwotę 119,20 zł (sto dziewiętnaście złotych i dwadzieścia groszy) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 maja 2020 roku do dnia zapłaty,

oraz kwotę 2347 (dwa tysiące trzysta czterdzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

2. umarza postępowanie w części dotyczącej zapłaty kwoty 2017,98 zł (dwa tysiące siedemnaście złotych i dziewięćdziesiąt osiem groszy);

3. nakazuje pobrać od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 370,22 zł (trzysta siedemdziesiąt złotych i dwadzieścia dwa grosze) na pokrycie kosztów postępowania wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 109/20

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 10 stycznia 2020 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w P. wniosła o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.:

1. 4162,98 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 14 marca 2019 roku do dnia zapłaty;

2. 250 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona powodowa wyjaśniła, że 9 lutego 2019 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został samochód marki B. o numerze rejestracyjnym (...), należący do P. B.. Poszkodowany zbył na rzecz Powoda przysługujące mu roszczenie z tytułu odszkodowania na mocy umowy cesji. Pozwany wypłacił w toku postępowania likwidacyjnego łącznie kwotę 6 637,02 złotych tytułem odszkodowania. Zaniżył jednak wysokość odszkodowania, dlatego do dopłaty pozostaje 4162,98 złotych oraz 250 złotych z tytułu kosztów poniesionych w związku ze sporządzeniem fachowej ekspertyzy. **/pozew k.5 – 11/**

W odpowiedzi na pozew (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od Powoda na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany zarzucił, że roszczenie Powoda jest niezasadne z uwagi na wypłatę przez ubezpieczyciela kwoty 8 655 złotych. Szkoda została rozliczona jako całkowita, ponieważ koszt naprawy uszkodzonego auta poszkodowanego przekraczał znacząco wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym. Pozwany wskazał również, że nie uznaje roszczenia w zakresie kosztów sporządzenia opinii, z uwagi na brak normalnego związku przyczynowego ze szkodą. **/odpowiedź na pozew k.57/**

Powód pismem procesowym z dnia 29 maja 2020 roku cofnął pozew w części, co do kwoty 2017,98 zł należności głównej wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie. Wniósł o zasądzenie od Pozwanego:

1. 2395 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty:

- 2145 złotych od 14 marca 2019 roku do dnia zapłaty,

- 250 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;

2. kwoty 119,20 złotych z odsetkami ustawowymi liczonymi od 29 maja 2020 roku do dnia zapłaty;

3. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. **/pismo procesowe Powoda k.62 – 63/**

Powód w piśmie procesowym z dnia 11 stycznia 2021 roku rozszerzył powództwo o kwotę 3 900 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 14 marca 2019 roku do dnia zapłaty. Ostatecznie wniósł o zasądzenie od Pozwanego:

6 295 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od:

- 6 045 złotych od 14 marca 2019 roku do dnia zapłaty,

- 250 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

oraz zasądzenie kosztów procesu, obejmujących także uiszczoną opłatę w związku z rozszerzeniem powództwa w kwocie 30 zł. **/pismo procesowe Powoda k.108 – 109/**

Postanowieniem z 12 lutego 2021 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi postanowił rozpoznać sprawę z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym. **/postanowienie k.115/**

Powód, w piśmie złożonym 24 sierpnia 2021 roku, sprecyzował żądanie pozwu w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od Pozwanego:

1. kwoty 6 295 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- 6 045 złotych od 14 marca 2019 roku do dnia zapłaty,

- 250 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;

2. kwoty 119,20 złotych z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 29 maja 2020 roku do dnia zapłaty;

3. kosztów procesu, obejmujących także uiszczoną opłatę w związku z rozszerzeniem powództwa w kwocie 30 złotych.
/pismo procesowe Powoda k.131 – 132/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

9 lutego 2019 roku w Ł., na ulicy (...) doszło do wypadku, w którym został uszkodzony samochód marki B. (...) nr rej. (...), należący do P. B.. Kierujący samochodem marki C. wymusił pierwszeństwo na jadącym B. (...), w wyniku czego doszło do zderzenia pojazdów. Sprawca wypadku posiadał polisę OC w (...) S.A.

/bezsporne, zgłoszenie szkody na płycie CD k.60/

Wskutek zdarzenia z 9 lutego 2019 roku, w samochodzie marki B. (...) zostały uszkodzone następujące części: okładzina zderzaka przedniego, tłumik zderzaka przedniego (boczny), wzmocnienie zderzaka, wspornik zderzaka przedniego (boczny), krata wlotu powietrza, czujnik odstępów przedni (boczny zew.), przewody elektryczne systemu parkowania, reflektor z kierunkowskazem (lewy i prawy), reflektor przeciwmgłowy, pierścień (przysłona) reflektora przeciwmgłowego, błotnik przedni, nadkole wewnętrzne, nadkole wewnętrzne (przód), pokrywa przednia, wzmocnienie przednie boczne, owiewka górna boczna, osłona silnika (przód część boczna), wspornik zbiornika spryskiwacza, sygnał dźwiękowy boczny, zderzak przedni, zaślepka przedniego haka holowniczego, błotnik przedni, pokrywa przednia, drzwi przednia (część dolna F).

/protokół szkody w pojeździe na płycie CD k.60/

Poszkodowany P. B. zgłosił szkodę 11 lutego 2019 roku. Ubezpieczyciel, pismem z 11 lutego 2019 roku, potwierdził przyjęcie szkody i nadał sprawie numer (...)

/zgłoszenie szkody i potwierdzenie przyjęcia szkody – akta szkodowe na płycie CD k.60/

(...) S.A. sporządził wycenę szkody nr (...), zgodnie z którą koszt naprawy uszkodzonego samochodu B. (...), przy zastosowaniu części innych niż oryginalne (tzw. zamienników) oraz stawki 55 zł za roboczogodzinę prac blacharsko - lakierniczych, wyniósł 6637,02 złotych.

/ustalenie wysokości szkody nr (...) k. 21 – 25/

(...) S.A. w W. decyzją z 10 maja 2019 roku ustalił wysokość szkody na kwotę 6637,02 złotych brutto. Decyzją z dnia 16 stycznia 2020 roku Ubezpieczyciel przyznał dodatkowo kwotę 2017,98 złotych tytułem odszkodowania za szkodę całkowitą.

/decyzja z 10 maja 2019 roku wraz z kalkulacją k.19 – 25,

decyzja z 16 stycznia 2020 roku – akta szkodowe na płycie CD k. 60/

W dniu 26 listopada 2019 roku poszkodowany P. B. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w R. umowę cesji wierzytelności nr DM_ (...), na podstawie której zbył przysługującą mu wierzytelność względem (...) S.A.
/umowa cesji DM_ (...) k.26/

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. zawarła w dniu 26 listopada 2019 roku z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową w P. umowę cesji wierzytelności nr DM_ (...). Zgodnie z umową, zbywca przełał na nabywcę wierzytelność wynikającą ze szkody z dnia 9 lutego 2019 roku w pojeździe marki B. o numerze rejestracyjnym (...), likwidowanej przez (...) S.A.

/umowa cesji DM_ (...) k.28/

Powód zlecił sporządzenie kalkulacji naprawy samochodu B. (...) po zdarzeniu z 9 lutego 2019 roku, z której wynika, że koszt naprawy samochodu, przy zastosowaniu części oryginalnych oraz stawki 130 zł za roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych, wyniósł 26 284,73 złotych brutto.

Koszt wykonania ekspertyzy technicznej wyniósł 250 złotych.

/kalkulacja naprawy nr (...) k.31 – 37, faktura (...) k.42/

Koszt naprawy uszkodzonego samochodu marki B. (...), o numerze rejestracyjnym (...), przekracza jego wartość sprzed zdarzenia.

Wartość samochodu marki B. (...) przed zdarzeniem z 9 lutego 2019 roku wynosiła 20 200 złotych brutto. Koszt naprawy tego samochodu po zdarzeniu z 9 lutego 2019 roku, przy zastosowaniu stawki 150 zł za roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych, wynosi 28 553,87 złotych.

Wartość pojazdu B. (...) po szkodzie z 9 lutego 2019 roku wynosiła 5 500 złotych brutto. Wysokość szkody (różnicy pomiędzy wartością samochodu przed szkoda i po szkodzie) wynosi 14 700 złotych. ***/opinia biegłego k.75 – 83/***

11 grudnia 2019 roku Powód wezwał Pozwanego do zapłaty kwoty odszkodowania wynikającej z ekspertyzy technicznej, pomniejszonej o dotychczas wypłacone świadczenie, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w terminie 7 dni.

/wezwanie k.44 – 47/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, iż 9 lutego 2019 roku doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego nastąpiło uszkodzenie pojazdu marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należącego do poszkodowanego P. B.. Poszkodowany przelał przedmiotową wierzytelność na (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. w drodze umowy cesji, natomiast (...) przelała przedmiotową wierzytelność na Powoda. Nie budzi zatem wątpliwości legitymacja czynna Powoda.

Pozwany nie kwestionował zasady swojej odpowiedzialności, a jedynie wysokość dochodzonego przez Powoda odszkodowania.

Podkreślenia wymaga, że niniejsza sprawa – ze względu na wartość przedmiotu sporu – podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym (art. 505¹ § 1 k.p.c.). W postępowaniu uproszczonym zmiana powództwa jest niedopuszczalna (art. 505⁴ § 1 k.p.c.). Tymczasem Powód rozszerzył powództwo po wydaniu opinii przez biegłego z zakresu mechaniki samochodowej, z której to opinii wynikało, że koszty naprawy uszkodzonego pojazdu wskutek kolizji z 9.02.2019 r. są wyższe, niż obliczył to sam Powód.

Na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 lutego 2021 roku Sąd, stosując przepis art. 505¹ § 3 k.p.c., postanowił rozpoznać sprawę z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym. Przepis art. 505¹ § 3 k.p.c. pozwala na rozpoznanie sprawy z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym, jeżeli może to przyczynić się do sprawniejszego rozwiązania sporu. W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie zachodziły przesłanki zastosowania przytoczonego przepisu. Podkreślenia wymaga, że pominięcie przepisów o postępowaniu uproszczonym może mieć miejsce, jeżeli przyczyni się to do sprawniejszego rozwiązania sporu. Nie chodzi zatem o samo „załatwienie” sprawy, lecz o rozstrzygnięcie sporu stron. W realiach niniejszej sprawy pominięcie przepisów o postępowaniu uproszczonym pozwoliło Sądowi

na uwzględnienie rozszerzenia powództwa, którego dokonał Powód. Zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do oceny wysokości roszczenia odszkodowawczego dochodzonego pozwem, które ostatecznie okazało się nieco wyższe niż ocenił to Powód na etapie występowania z pozwem. Uwzględnienie roszczenia Powoda w całości w niniejszej sprawie z pewnością przyczyni się to do sprawniejszego rozwiązania sporu i zapobiegnie kolejnemu wytoczeniu powództwa o dalszą część odszkodowania. To pozostaje zarówno w interesie stron, jak i wymiaru sprawiedliwości, prowadząc do ograniczenia ilości procesów i zapobiegając powielaniu postępowania dowodowego w kolejnym procesie.

Wskazać należy również, że w niniejszej sprawie wyrok został wydany na posiedzeniu niejawnym po uprzednim umożliwieniu uczestnikom postępowania zajęcia stanowiska na piśmie, zgodnie z art. 15 zys² ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych zasadach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID – 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374,568,695).

Postępowanie podlegało umorzeniu w części, a mianowicie co do kwoty 2017,98 złotych, ponieważ w takiej części Powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w części. Cofnięcie pozwu jest skuteczne, nastąpiło przed rozpoczęciem rozprawy i jest połączone ze zrzeczeniem się roszczenia; tym samym nie wymagało zgody Pozwanego (art. 203 § 1 k.p.c.). Cofnięcie to nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa, ponieważ jest spowodowane wypłatą przez Pozwanego tej części należności. Nie zachodzą więc przesłanki niedopuszczalności cofnięcia pozwu, o których mowa w art. 203 § 4 k.p.c. Mając to na uwadze, Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie w powyższej części.

Przechodząc do meritum sprawy wskazać należy, że stosownie do art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie do treści § 4 cyt. przepisu uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Zgodnie zaś z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Dz.U. z 2021 r. poz. 854 t.j.), z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego reguluje art. 436 k.c. W odniesieniu do szkód powstałych w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, zgodnie z § 2 art. 436 k.c., odpowiedzialność ta następuje na zasadach ogólnych tj. na zasadzie winy sprawcy.

Naprawienie szkody winno obejmować wszystkie straty, poniesione wskutek zaistnienia szkody, stanowiące normalne następstwo działania, z którego szkoda wynikła (art. 361 § 2 k.c.). Następuje ono według wyboru poszkodowanego: przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Odszkodowanie ma zapewnić całkowitą kompensatę doznanego uszczerbku, ale przy zastrzeżeniu, że nie powoduje jednocześnie nieuzasadnionego wzbogacenia poszkodowanego. Naprawienie szkody przez ubezpieczyciela następuje poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej – sumy niezbędnej do przywrócenia samochodu do stanu poprzedniego (art. 363 § 1 k.c.).

W orzecznictwie utrwalili się poglądy zgodnie z którym, w przypadku nieopłacalności naprawy uszkodzonego pojazdu, tzn. jeżeli koszt naprawy samochodu jest wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, odpowiedzialny za wypadek obowiązany jest do zapłacenia odszkodowania według wartości pojazdu przed wypadkiem, pomniejszonej o jego wartość po wypadku (tzw. szkoda całkowita). Wówczas szkoda wyraża się różnicą wartości pojazdu w stanie sprzed wypadku i w stanie uszkodzonym.

W niniejszej sprawie strony były zgodne co do konieczności rozliczenia szkody jako całkowitej.

Uwzględniając stanowiska stron, Sąd również obliczył wartość szkody jako różnicę pomiędzy wartością pojazdu przed szkodą i po zdarzeniu z dnia 9 lutego 2019 roku. Ustalenia w tym zakresie Sąd poczynił w oparciu o opinię biegłego G. P. i dowody z dokumentów, w szczególności przedstawioną przez powoda umowę sprzedaży uszkodzonego pojazdu.

Podkreślenia wymaga, że opinia sporządzona przez biegłego G. P. (2) nie budziła wątpliwości, ani stron, ani Sądu. Strony nie zgłosiły żadnych uwag do opinii biegłego, nie żądały jej uzupełnienia. W świetle wniosków sformułowanych przez biegłego sądowego nie budzi wątpliwości, że Pozwany zaniżył wypłacone odszkodowanie. Niewątpliwie koszty naprawy samochodu marki B. przekraczają jego wartość w stanie nieuszkodzonym. Dlatego odszkodowanie powinno być obliczone metodą dyferencyjną. Rzecz jednak w tym, że Pozwany zaniżył wartość samochodu w stanie nieuszkodzonym i zawyżył wartość wraku. Wartości te podlegały skorygowaniu przez Sąd w oparciu o opinię biegłego G. P..

Biegły ocenił wartość przedmiotowego pojazdu przed szkodą na kwotę 20 200 złotych, a pozostałości samochodu na 5 500 złotych. Powyższe wnioski Sąd przyjął jako własne. Z uwagi na charakter całkowity powstałej szkody należne odszkodowanie zostało wyliczone metodą dyferencyjną, stanowiące różnicę między wartością pojazdu sprzed i po szkodzie – tj. 14 700 złotych. Jako że w toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił już 8 655 zł odszkodowania, do dopłaty pozostało 6045 zł. Z uwagi, że ostatecznie sformułowane roszczenie Powoda opiewało na kwotę 6 045 zł, powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Odnosząc się do kosztów sporządzenia tzw. prywatnej opinii rzeczoznawcy, Sąd podziela w pełni pogląd wyrażony w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2019 roku w sprawie III CZP 99/18, że koszty te, jeżeli były uzasadnione i konieczne, mieszczą się w granicach wyznaczonych przez art. 361 § 1 k.c. W prawie cywilnym obowiązuje zasada pełnego odszkodowania (art. 361 § 2 k.c.), a ubezpieczyciel, który odpowiada z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jak ubezpieczony, również - co do zasady - odpowiada za całą szkodę w granicach związku przyczynowego w ujęciu art. 361 § 1 k.c. Pełne odszkodowanie obejmuje wszystkie szkodliwe skutki zdarzenia stanowiącego czyn niedozwolony, z którym ustawa łączy odpowiedzialność odszkodowawczą - zarówno powstałe wraz z tym zdarzeniem, jak i powstałe później - jeżeli tylko pozostają z tym zdarzeniem w adekwatnym związku przyczynowym, tj. stanowią jego normalne następstwo.

Na gruncie cywilnej odpowiedzialności odszkodowawczej konieczne jest wskazanie zdarzenia, z którym osoba dochodząca odszkodowania wiąże powstanie szkody, oraz określenie szkody, a następnie ustalenie, czy wskazane zdarzenie jest przyczyną tej szkody, a więc, czy było ono koniecznym warunkiem jej wystąpienia, przy czym normalny związek przyczynowy zachodzi wtedy, gdy w zestawie wszystkich przyczyn i skutków określone przyczyny wywołują normalnie, w zwykłej kolejności rzeczy albo z wysokim stopniem prawdopodobieństwa lub zazwyczaj, tego rodzaju skutki. O tym, czy określone zdarzenia pozostają w normalnym związku przyczynowym, decyduje wiedza dostępna o tych zdarzeniach w chwili orzekania i zobiektywizowane kryteria wynikające m.in. z doświadczenia życiowego (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2012 r., I CSK 665/11). Wykonanie ekspertyzy na potrzeby dochodzenia odszkodowania od ubezpieczyciela pozostaje w normalnym związku przyczynowym w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. z wypadkiem komunikacyjnym, a jej koszt wchodzi w określony w art. 361 § 2 k.c. zakres szkody objętej należnym odszkodowaniem od ubezpieczonego i tym samym od ubezpieczyciela, jeżeli w stanie faktycznym sprawy, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności, zlecenie ekspertyzy, jak i jej koszt były celowe, niezbędne, konieczne, racjonalne oraz wystarczająco uzasadnione z punktu widzenia efektywnej realizacji roszczenia odszkodowawczego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, należy stwierdzić, iż Powód zasadnie domaga się od Pozwanego zwrotu poniesionych kosztów ekspertyzy. Mając wątpliwości co do wyceny kosztów naprawy dokonanej przez pozwanego Zakład (...), a samemu nie dysponując odpowiednią wiedzą i kompetencjami w tym zakresie, zmuszona była posiłkować się opinią prywatnego rzeczoznawcy, oceniając celowość wniesienia powództwa. Wywody Pozwanego co do powiązań pomiędzy Powodem a podmiotem wykonującym ekspertyzę techniczną nie zostały w żaden sposób udowodnione; są gołosłowne.

Z uwagi na powyższe, Sąd w pkt. 1b wyroku zasądził na rzecz Powoda kwotę 250 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia ekspertyzy.

Sąd w pkt. 1 wyroku rozstrzygnął również o odsetkach z tytułu opóźnienia w wypłacie odszkodowania, na podstawie art. 817 § 1 k.c. w związku z art. 481 § 1 k.c. Wymagalność roszczenia w stosunku do zakładu ubezpieczeń powstaje w terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku, chyba, że w powyższym terminie wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia jego odpowiedzialności lub wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe. W przedmiotowej sprawie, poszkodowany zawiadomił ubezpieczyciela o szkodzie 11 lutego 2019 roku, co wynika z przedłożonych przez powoda akt szkodowych znajdujących się na płycie CD. Termin 30 – dniowy upłynął więc z dniem 13 marca 2019 roku. Odnośnie odsetek od kwoty 250 zł tytułem zwrotu kosztów ekspertyzy technicznej Sąd zasądził również odsetki zgodnie z żądaniem Powoda, a zatem od dnia wytoczenia powództwa (tj. od 10 stycznia 2020 roku). W przypadku kwoty 119,20 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie (liczonych od kwoty 2017,98 zł od dnia 14 marca 2019 roku do 16 stycznia 2020 roku), Sąd zasądził odsetki od dnia 29 maja 2019 roku – tj. od dnia zmiany powództwa do dnia zapłaty.

Sąd rozstrzygnął o kosztach postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powództwo zostało uwzględnione w całości, dlatego Pozwany ma obowiązek zwrotu kosztów procesu Powodowi. Na koszty postępowania poniesione przez Powoda składają się: opłata od pozwu w wysokości 400 zł i 30 zł, koszty zastępstwa prawnego w kwocie 900 zł (zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015 r.), zaliczka na opinię biegłego w wysokości 1000 zł oraz opłaty skarbowe od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł - razem 2317 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd obciążył Pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi, na które składają się kwota 370,22 zł tytułem kosztów wynagrodzenia biegłego, wydatkowanych tymczasowo z funduszy Skarbu Państwa.